

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 327/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V. Č., V., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť V. Č., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Sťažnosť V. Č. vedenú pod sp. zn. III. ÚS 327/09 **s p á j a** na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp. zn. III. ÚS 283/09, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 283/09.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2009 doručená sťažnosť V. Č., V. (ďalej len „sťažovateľ“, resp. „sťažovateľ v 32. rade“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice – okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987.

Sťažovateľ je právnym nástupcom po nebohom J. Č., ktorý bol v pôvodnom návrhu označený ako odporca v 12. rade. Konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam začalo pred okresným súdom ešte 27. novembra 1987.

Sťažnosť obsahuje podrobnú chronológiu procesných úkonov konania a vyplýva z nej, že predmetné konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené. Sťažovateľ podal 27. júla 2009 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú tento listom č. Spr 2077/09 z 27. augusta 2009 vyhodnotil ako dôvodnú, nakoľko sa jedná o „reštančnú vec“. Posledným úkonom vykonaným okresným súdom bolo určenie termínu pojednávania na 8. október 2009.

Sťažovateľ sa domnieva, že jeho vec týkajúca sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je ani skutkovo ani právne zložitá a nevymyká sa bežnej rozhodovacej činnosti súdov. V sporoch uvedeného charakteru sa používa právna úprava obsiahnutá v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, pričom interpretácia a aplikácia tejto právnej úpravy je stabilizovaná v rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov. Zdlhavosť konania nie je preto možné v uvedenom prípade odôvodňovať zložitou veci.

Z hľadiska povahy veci považuje sťažovateľ prejednávanú vec za mimoriadne citlivú, pretože stav právnej neistoty týkajúci sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti

„ovplyvňuje životnú situáciu účastníkov konania predovšetkým aj z toho dôvodu, že ide o spor medzi rodinnými príslušníkmi a susedmi v rámci jednej dediny.“

Sťažovateľ je presvedčený, že neprimeranú dĺžku konania nemožno pripísať na vrub jeho správania, ale je to samotný súd, ktorý spôsobil zbytočné preťahy v konaní.

Ďalej argumentuje, že aj keď bolo vo veci nariadených množstvo pojednávaní a vykonaných množstvo procesných úkonov, je toto konanie poznačené zbytočnými preťahmi v dôsledku neefektívnej činnosti súdu.

V závere sťažovateľ poukazuje na 22 ročnú dĺžku vedeného konania, ktorú považuje za neprimeranú, a v závere preto navrhuje ústavnému súdu, aby nálezom rozhodol o vyslovení porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987, prikázal okresnému súdu konať ďalej bez zbytočných preťahov, priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie v sume 22 000 € a zaviazal okresný súd k úhrade trov konania sťažovateľa.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané

zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach sťažnosti a ani dôvody na jej odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosť na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku).

Zo spisov ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 283/09 a sp. zn. III. ÚS 327/09 vyplýva, že sťažnosti sťažovateľov vedené pod uvedenými spisovými značkami spolu právne a skutkovo súvisia.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde, ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa ustanovenia § 112 ods. 1 OSP môže ústavný súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Predmet konania o sťažnosti sťažovateľa skutkovo a právne súvisí s vecou vedenou na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 283/09, preto ústavný súd rozhodol o spojení vecí tak, ako je to uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2009